

Αλέξανδρος Αμαρίλιος ('38)

Ο πιο παλιός εν ζωή απόφοιτος της Γερμανικής Σχολής Θεσσαλονίκης

Γεννηθείς το 1920 στο Harburg, μία κωμόπολη έξω από το Αμβούργο, από μητέρα Γερμανίδα και πατέρα Έλληνα. Φοιτά στην Γερμανική σχολή Θεσσαλονίκης έως το 1938, εργάζεται στην Ελλάδα μέχρι το τέλος της κατοχής, παντρεύεται και φεύγει το 1954 για Αμερική. Έκτοτε δεν ξαναγύρισε, εκτός βέβαια από κάποιες αραιές επισκέψεις στον μικρότερο του αδερφό που 'δεν του έτυχε το τρένο' για την μεγάλη ήπειρο – όπως μας διηγήθηκε και ο ίδιος-.

Σε μια από αυτές τις επισκέψεις του **το 2013**, μας έδωσε την ευκαιρία να καθίσουμε στο ίδιο τραπέζι -στον υπέροχο πράσινο κήπο του αδερφού του – και να ταξιδέψουμε στο παρελθόν με μερικές μικρές χροιές του παρόντος προσφέροντας μας έναν νοσταλγικό πρωινό καφέ.

Με χαμόγελο και διάθεση ο ίδιος και ο αδερφός του απάντησαν σε όλες τις ερωτήσεις μας ικανοποιώντας πλήρως την περιέργεια μας και το ενδιαφέρον μας για την ζωή τους. Καλώς ή κακώς δεν έχει συχνά κάποιος την ευκαιρία να συνομιλήσει με έναν άνθρωπο με τόσα χρόνια εμπειρίας και ανατροπών στην πλάτη του και πόσο μάλλον έχοντας μαζί του και έναν κοινό παρονομαστή, την Γερμανική σχολή Θεσσαλονίκης.

Πόσα αδέρφια είστε στην οικογένεια;

Έχω άλλους δύο μικρότερους αδερφούς. Ο ένας μένει στην Ελλάδα και ο άλλος στην Γερμανία στο Αμβούργο και θα πάω τώρα να τον επισκεφτώ.

Χωριστήκατε τα αδέρφια.

(ο κύριος Ροδόλφος – αδελφός του, απαντάει) Ναι αλλά η βάση είναι εδώ. Στην Ελλάδα.

Και οι 3 πηγαίνατε στην Γερμανική σχολή;

Όχι μόνο εγώ. ο Ροδόλφος πήγε στο Ιταλικό και ο μικρότερος στο Γαλλικό σχολείο.

Εσείς νιώθετε τυχερός που τελειώσατε την Γερμανική σχολή Θεσσαλονίκης ή πιο άτυχος;

Εμένα τα Γερμανικά με βοηθήσανε γιατί στην κατοχή δούλευα για μια γερμανική εταιρία στην Scheffel & Schmidt, δεν ξέρω αν υπάρχει ακόμα. Δύο χρόνια αφού τελείωσα το σχολείο με έκαναν διευθυντή του τμήματος αντιπροσωπειών στην Θεσσαλονίκη. Στην Θεσσαλονίκη είχαμε το τμήμα των γεωργικών μηχανημάτων και την εποχή του θεριισμού πηγαίναμε έξω, κυρίως στον βάλτο των Γιαννιτσών που είχε κάτι χωράφια.

Τελείωσα το σχολείο το '38, το '40 τον Μάρτιο με έστειλαν στην Αθήνα στον στρατό και σε ένα μήνα μέσα ήρθαν οι Γερμανοί, γύρισα στην Θεσσαλονίκη και κάθισα όλη την κατοχή στην Θεσσαλονίκη. Το '45 ξαναπήγα στον στρατό και ήμουν στην τεχνική βάση στην Αθήνα και με απόσπασαν στο συνεργείο της Βρετανικής αποστολής και διορθώναμε τα αυτοκίνητα τα βρετανικά.

Έπιαναν τα χέρια σας δηλαδή;

(Ακούγεται γέλιο) Όχι, όχι εγώ ήμουν τεχνικός γραφέας.

Από την Γερμανική Σχολή Θεσσαλονίκης τι εφόδια θα μπορούσατε να πείτε ότι πήρατε πέραν της καλής εκμάθησης της γλώσσας;

Η διδασκαλία ήταν μάλλον προς τα πρακτικά και όχι τα θεωρητικά τόσο πολύ. Είναι πιο εύκολο να προσαρμοστείς σε μια καινούργια κατάσταση και δεν είσαι εμποδισμένος από θεωρίες τις οποίες έχεις μάθει στο σχολείο. Ας πάρουμε τα μαθηματικά επειδή έδωσα εξετάσεις και για το ελληνικό απολυτήριο θυμάμαι ότι είχαν πολύ διαφορετική νοοτροπία στα ελληνικά.

Διαπιστώσαμε ότι θυμάστε πολλά ονόματα, κρατήσατε επαφές με τους καθηγητές και τους παλιούς σας συμμαθητές;

Δυστυχώς έχασα επαφή από τότε μαζί τους. Πλέον δεν έχουν μείνει και πολλοί.

Πως πήρατε την απόφαση να φύγετε στην Αμερική;

Όταν παντρεύτηκα, στις αρχές της δεκαετίας του '50, υπήρχε μια κρίση εδώ στην Ελλάδα και είπαμε να φύγουμε να πάμε στον Καναδά όπου η γυναίκα μου είχε μια πολύ καλή φίλη που είχε μεταναστεύσει εκεί. Κάναμε αίτηση στο Προξενείο του Καναδά αλλά μετά από μήνες δεν μου είχαν απαντήσει. Στο τέλος πήγα μια μέρα στην πρεσβεία στην Αθήνα μου λένε 'ναι έχουμε την αίτηση σας, περιμένετε' 'πόσο να περιμένω;' την ρώτησα ... 'ε να περιμένετε'. Με προσέβαλε ο τρόπος τους οπότε είπα θα πάω στην Αμερικάνικη πρεσβεία. Έκανα αίτηση, τα μάζεψα και έφυγα.

Τώρα υπάρχει ένα νέο κύμα μετανάστευσης. Εσείς που το ζήσατε και προσωπικά θα συμβουλευάτε τους νέους να φύγουν ή να μείνουν και να το παλέψουν;

Εάν πάνε σε ένα μέρος που έχει δουλειές να φύγουν. Εδώ τι να κάνουν;

Υπήρχε στιγμή που το μετανιώσατε;

Όχι δεν το μετάνιωσα ποτέ.

Ευχαριστημένος από την ζωή σας στην Αμερική;

Δεν θα μπορούσα να φανταστώ ένα μέρος που να ήταν καλύτερα.

Με τι ασχολείστε εκεί;

Αντιπροσωπείες.

Στην Αμερική υπάρχουν σχολεία αντίστοιχα με την Γερμανική Σχολή εδώ;

Όχι ακριβώς. Υπάρχουν μερικά που είναι σαν δευτερεύοντα σχολεία απογευματινά. 2 Ώρες την μέρα. Ο γιος μου πήγαινε σε αυτό.

Έρχεστε συχνά στην Ελλάδα;

Την τελευταία φορά που ήρθα ήταν το 2007. Ύστερα αρρώστησε η γυναίκα μου και δεν μπορούσαμε να έρθουμε.

Σας ευχόμαστε καλή συνέχεια στις διακοπές σας, καλή επιστροφή και ελπίζουμε να μας επισκεφτείτε ξανά σύντομα. Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ για τον όμορφο αυτό πρωινό και νοσταλγικό καφέ.

Δυστυχώς το όμορφο αυτό λεκτικό ταξίδι δεν χωράει μόνο σε μια σελίδα χαρτί.

*Τη συνέντευξη με τον Αλέξανδρο Αμαρίλιο, που αποφοίτησε από τη Γερμανική Σχολή Θεσσαλονίκης το 1938, πήρε το καλοκαίρι του 2013 η Ελπίδα Ξένου. Μια απόφοιτος του 2005!